

Postanowienie z dnia 27 sierpnia 1996 r.

I PKN 5/96

Od postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności kasacja nie przysługuje.

Przewodniczący SSN: Józef Iwulski, Sędziowie SN: Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca), Walerian Sanetra.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 27 sierpnia 1996 r. sprawy z powództwa Hanny P. przeciwko Urzędowi Gminy w Ś., Gminnemu Przedszkolu w B. i Szkole Podstawowej w N. o przywrócenie do pracy i inne świadczenia, na skutek kasacji złożonej przez stronę pozwaną od postanowienia Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koszalinie z dnia 1 lipca 1996 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d r z u c i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Koszalinie wyrokiem z dnia 14 listopada 1995 r. [...]: 1/ przywrócił powódkę Hannę P. do pracy w pozwanej Szkole Podstawowej w N. na warunkach ustalonych przez Urząd Gminy w Ś. na sierpień 1995 roku, 2/ nakazał pozwanej Szkole udzielenie powódce dalszego urlopu dla poratowania zdrowia do dnia 31 grudnia 1995 roku, 3/ zasądził od pozwanej Szkoły na rzecz powódki 1.762,20 zł., 4/ oddalił powództwo wobec pozwanej Szkoły w pozostałej części, a w stosunku do pozwanych Urzędu Gminy i Przedszkola Gminnego w B. w całości oraz orzekł o kosztach procesu.

Wyrokiem z 18 stycznia 1996 roku Sąd Pracy uzupełnił wyrok z dnia 14 lis-

topada 1995 r. w ten sposób, że zasądził od pozwanej Szkoły odsetki w ustawowej wysokości od należności głównej zasądzonej w punkcie 3 oraz nadał rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 587,40 zł.

Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koszalinie postanowieniem z dnia 22 lutego 1996 r. odrzucił rewizję pozwanego Urzędu Gminy w Ś. Następnie pozwana Szkoła wniosła zażalenie na postanowienie z dnia 18 marca 1996 r. w sprawie nadania klauzuli wykonalności. Ponadto pozwani: Szkoła Podstawowa w N. i Urząd Gminy w Ś. wnieśli zażalenie na "postanowienie Sądu z dnia 18 marca 1996 r. o nadaniu klauzuli prawomocności".

Po rozpoznaniu tych zażaleń 1 lipca 1996 r. Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koszalinie wydał dwa postanowienia pod jedną sygnaturą [...]: oddalił zażalenie Szkoły Podstawowej w N. na postanowienie z dnia 18 marca 1996 r. o nadaniu klauzuli wykonalności i odrzucił zażalenie od nieistniejącego orzeczenia o stwierdzeniu prawomocności.

Pozwana Szkoła w N. wniosła kasację od "postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie z dnia 1 lipca 1996 r. (...). Z treści kasacji wynika, że zaskarżone zostało postanowienie, którym oddalono zażalenia na postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności. Pozwana podniosła zarzut "naruszenia prawa materialnego, tj. art. 786 § 2 KPC i art. 47 § 1 KPC (chodzi prawdopodobnie o art. 47 § 1 KP) przez przyjęcie, że powódka zgłosiła gotowość do pracy w terminie 7-dniowym od dnia uprawomocnienia się wyroku i naruszenia przepisów postępowania przez nieprzeprowadzenie żadnego postępowania dowodowego (brak odniesienia Sądu do ustaleń stanu faktycznego), w wyniku czego nie dokonano ustaleń faktycznych mających istotne znaczenie w sprawie, a uchybienie powyższe ma istotny wpływ na wynik sprawy". Pozwana wniosła o uchylenie postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Koszalinie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temuż Sądowi, względnie o uchylenie orzeczeń Sądu I i II instancji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu-Sądowi Pracy w Koszalinie. W uzasadnieniu podniesiono, że nadanie klauzuli wykonalności (w zakresie zasądanego wynagrodzenia) mogło być dokonane wyłącznie po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, w wyniku którego ustalono by, że powódka podjęła pracę.

Powódka wniosła o oddalenie kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nadanie klauzuli wykonalności należy do czynności w postępowaniu egzekucyjnym. Zgodnie z art. 13 § 2 KPC przepisy o procesie stosuje się odpowiednio do innych rodzajów postępowań, chyba, że przepisy szczególne stanowią inaczej. Zasada ta dotyczy też postępowania egzekucyjnego. Zaskarżalność orzeczeń wydanych w postępowaniu egzekucyjnym została uregulowana w sposób odrębny (szczególny w rozumieniu art. 13 § 2 KPC) w drugiej części Kodeksu postępowania cywilnego. Odrębność ta dotyczy już zaskarżania orzeczeń (postanowień) w drodze zażalenia.

Przepis części pierwszej Kodeksu dotyczący zażaleń (art. 394) nie ma zastosowania w postępowaniu egzekucyjnym, ponieważ stosuje się przepis art. 767 § 3, który stanowi, że zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach w ustawie wskazanych. W treści tego przepisu wyrażona została istotna odmiennność między postępowaniem rozpoznawczym a egzekucyjnym w zakresie zaskarżalności orzeczeń. W postępowaniu egzekucyjnym zaskarżalne, w drodze zażalenia, są tylko te orzeczenia, co do których ustawa tak stanowi.

Omawiana odrębność dotyczy również dopuszczalności kasacji w postępowaniu egzekucyjnym. W przepisie art. 775¹ § 1 KPC została wyrażona ogólna zasada, w myśl której w postępowaniu tym kasacja nie przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji, wydane po rozpoznaniu zażalenia. Wyjątki od tej zasady uregulowane zostały w § 2 tego artykułu, lecz nie należą do nich postanowienia w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności.

Wobec powyższego kasacja podlegała odrzuceniu na podstawie art. 393⁸ KPC w związku z art. 13 § 2 KPC.

=====